TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, LAURI MOILANEN,
ADOLPH SALMI, A. B. MAKELA,
SULO SYVANEN.

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset $1.00 kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukret sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 865, toimitus 832.

Kadetit junkkerien aseenkantajia

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 1, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Se osa jota Venäjän porvariluokka on näytellyt sikäläisessä vallankumouksessa, alkaa paljastua siinä määrässä, että sokeimmankin jo pitäisi huomata, miten sen tarkotuksena on kaiken aikaa ollut samanlainen maankavallus, jonka Suomen lahtariporvaristokin pani toimeen.

Nyt ilmotetaankin, että Miljukoffin johdolla toimineet kadetit ovat Saksan liittolaisia, ollen Miljukoff parin muun kadettijohtajan kanssa asettunut julkisesti tukemaan junkkereita.

Porvarit ovat valmiit käyttämään kaikki keinonsa, estääkseen työväestön saamasta valtaa käsiinsä. Niin ne tekivät Suomessa ja niin ne tekevät kaikissa maissa, huolimatta ollenkaan niistä verukkeista, joita aina esitetään siihen saakka kunnes toiminta paljastuu täydellisesti.

New York Call, sosialistinen päivälehti, kirjottaa tästä kadettien Saksan puolelle asettumisesta seuraavaa:

Viimeiset Venäjän kadettipuoluetta, jonka perustajana ja johtajana on toiminut Miljukoff, koskevat tiedot osottavat todeksi sen, mitä me kirjotimme siitä muutamia päiviä sitten. Saapuneet tiedot ovat sellaisia että ne hämmästyttävät niitä sanomalehtimiehiä, jotka epäilivät kertomuksen todenperäisyyttä.

"Nämä tiedonannot tulevat Sveitsin kautta Ukrainasta ja selittävät ne että Miljukoff ja kaksi muuta kadettien johtajaa ovat asettuneet Saksan puolelle. Pari päivää sitten, jolloin Miljukoff tunnusti kuuluvansa puolueensa siihen osaan, joka halusi määritellä oikean asemansa preussilaisuuteen nähden, selitimme me hänen tarkottavan sitä, että hän todellisuudessa on halukas liittoutumaan Saksan kanssa.

"Me emme kaivanneet näitä viimeisiä uutisia, tullaksemme vakuutetuksi noiden taantumuksellisten kannasta, vaikkakin ylläviitatut sanomalehtimiehet edelleen vaativat 'lisätodistuksia' ennenkuin ottavat luopuakseen 'kansanvaltaisuus'-evankeliumistaan. Uutisen lähettäjä, joka tiedottaa Genoasta, huomauttaa, että kadetit olivat vallassa Krimissä samoin kuin Ukrainassakin ja että saksalaiset avustivat heitä, hyväksyen Miljukoff Saksan avustuksen. Sama kirjottaja sanoo Miljukoffin menneen niin pitkälle, että julkisesti selitti Saksan yksistään kykenevän pelastamaan Venäjän bolshevikien vallasta (porvareille. — Toim.) Miljukoff meni senjälkeen Kieviin neuvottelemaan Saksan ministerin, parooni von Mumm'in kanssa.

"Lontoossa ja Washingtonissa on tiedonanto aiheuttanut säikähdyksen, eikä jälkimäisessä paikassa oteta sitä uskoakseen ellei sille saavu virallisempia vahvistuksia. Lontoosta tulevissa tiedonannoissa sitävastoin sanotaan, että Miljukoff on useammin kuin kerran tehnyt tuhoisia erehdyksiä ja täydellisesti arvioinut tilanteen väärin ratkaisevalla hetkellä. Senhän olisi voinut sanoa jo hänen toimintansa perusteella ensimäisen vallankumouksen tapahtuessa vuosi sitten, jopa sitä ennenkin hänen menettelyistään duumassa, jonka edustajana hän toimi paljoa innokkaammin duuman vallan rajottamiseksi vain nimellisvallaksi, kuin taisteli yhdessä proletaaripuolueiden kanssa duuman saattamiseksi kansanvaltaiseksi eduskuntalaitokseksi, jolla olisi ollut täydellinen lainlaadintavalta ja kansan luottamus takanaan.

"Vallankumouksen aattona vuosi sitten hän arvioi väärin kansan mielialan ylenkatseellisesti hylätessään esitykset tsaarivallan kukistamisesta. Vielä silloinkin kun vallankumous jo oli silminnähtävästi tapahtumassa, hän yhtyi niihin, jotka vetosivat tsaariin ja kehottivat häntä palaamaan pääkaupunkiin pelastaakseen aseman.

"Samoin kuin monien muidenkin porvarillisten ihailtujen, on hänen vaikutusvaltansa arvioitu liian korkealle tässä ja muissa maissa. Lukuunottamatta hänen horjuvaa ja epävarmaa toimintaansa tsaarivallan aikana, yksin sen seikan että hänen puolueensa edusti porvaristoa ja imperialistisia aineksia, pitäisi olla riittävänä todistuksena siitä, että hän ja puolueensa toisetkin johtajat tulisivat kaipaamaan oikeisiin suhteisiin asettamista Saksan junkkerivallan kanssa Luokkaetujen yhtenäisyys on se side, joka yhdistää junkkerit ja imperialistit yhteistoimintaan Venäjän muodostuttua työläistasavallaksi ei Miljukoffin heittäytyminen Saksan junkkerien helmaan ole ollenkaan ihmeteltävä vaan oli se aivan odotettava ja johdonmukainen tapahtuma."

Työttömyyden seurauksista

Niistä vääryyksistä, joita kapitalistinen järjestelmä rauhan aikana synnyttää, on työttömyys kamalimpia. Ja koska sota on ohimenevä ilmiö, jonka seuraukset eivät ole pysyväisiä, tulee työttömyyskin jälleen palaamaan rauhan mukana, ellei sitä ennen panna täytäntöön sosialistien esittämiä ehkäisytoimenpiteitä. Senvuoksi on välttämätöntä, että näitä asioita pohditaan nyt jo, jotta ne käsitettäisiin.

Työttömyys on sellainen yhteiskunnallinen pahe, ettei sen harkitsemista voida nykyisinkään sivuuttaa, vaikka sitä ei nyt ole olemassakaan. Koska sotatilanne on poikkeustilanne, käsittelemme tässä työttömyyskysymystä sellaisena kuin se esiintyy rauhan aikana, voidaksemme osottaa, mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä että työttömyyden palautuminen voitaisiin estää rauhan palautumisen mukana.

Rauhan aikana ajaa kapitalismi miljoonia työläisiä työttömyyteen, pakottaa laajat joukot kodittomiksi kulkureiksi. Tilastolliset tiedot osottavat että parhainakin teollisuusaikoina on miljoonia työläisiä työttömänä ainakin osan ajastaan.

Parhaatkin teollisuusajat ovat kapitalismin vallitessa huonoa aikaa työläisille. Ja kun teollisuuselämä lamaantuu, lisääntyy työttömien joukko miljoonilla. Lukuunottamatta lyhyttä kesäkautta ja jotakin tilapäisaikaa, painaa työttömyyden kirous alituisesti työläisiä.

Tunnettuahan on, miten saattaa käydä työttömille naisille, ellei heillä ole sellaisia sukulaisia, joihin voivat turvautua.

Työttömät miehet kuleksivat paikasta toiseen, etsien työnsaantimahdollisuutta ja koettaen säästellä viimeisiä dollareitaan mahdollisimman tarkoin. Ravinnonsaanti vähenee ja makuupaikkoina käytetään halvimpia majataloja, tai nukutaan ulkona, rautatievaunuissa, asemahuoneissa ja missä milloinkin. Ja kun varat viimein loppuvat, ovat he pakotettuja turvautumaan kerjuuseen. He ovat yhteiskunnan uhreja, kapitalistisen yhteiskunnan hylkäämiä.

Ja kuitenkin asettavat useat syyn heidän niskoilleen, vaikka yhteiskuntajärjestelmää olisi syytettävä.

Älkää koskaan unohtako, että milloin hyvänsä koditon kulkuri pyytää teiltä syötävää, ei häntä ole siitä syytettävä. Kun näette hänen tarttuvan lähtevään tavarajunaan, älkää syyttäkö häntä, vaan itseänne.

Sillä ellette te ole sosialisti, olette te syyllinen.

Kaikki ne jotka eivät ole sosialisteja, avustavat sen tilanteen jatkumista, joka synnyttää työttömiä kulkureita.

Ainoastaan sosialistit toimivat sellaisten suhteiden poistamiseksi ja asioiden järjestämiseksi siten, että jokaisella työnhaluisella työläisellä olisi myöskin tilaisuus tehdä työtä.

Te ehkä selitättè, että joillakin kulkureista olisi tilaisuus työntekoon, mutta että ne eivät haluakaan tehdä työtä. Mahdollisesti on niinkin laita.

Mutta jos sellaisia on, niin yhteiskunta on heidät siihen tilaan pakottanut. Työläiset eivät sattumalta muutu kulkureiksi, siihen ovat aina olemassa jotkin syyt.

Missä hyvänsä teollisuuskeskustassa näkee melkein milloin hyvänsä työttömien haalivan käsiinsä tuoreimpia sanomalehtiä, katselevan hätäisesti "palvelukseen halutaan"-ilmotukset ja sitte kiirehtivän etsimään tarjottuja paikkoja. Siten tapahtuu päivästä päivään. Epäilemättä jotkut saavatkin työtä, mutta suurin osa heistä saapuu paikalle, saadakseen tietää ainoastaan sen, että paikka on jo annettu toiselle.

Nämä ovat niitä työläisiä, joilla on vielä pennejä taskussaan, ostaakseen sanomalehtiä ja viisisenttisiä maksaakseen katuvaunukyytinsä. Suurin osa työttömistä on sitäkin tilannetta alempana.

Kun työläinen kerran on ollut pakotettu kerjäämään syötävää tai yötilaa, on hän vajonnut paljoa alemmaksi. Hänen elinehtonsa rappeuttavat hänen persoonallisuutensa ja ulkonäkönsä, saattaen jokaisen häntä karttamaan. Siten menettää hän asteettaisin itsekunnioituksensa ja vaipuu täydelliseksi kulkuriksi (tramp) jos sellaista elämää kestää pitemmän aikaa. Ja kun hän kerran on sille asteelle joutunut, ei hän enään haluakaan tehdä työtä, vaikka sitä olisi saatavissakin, paitsi milloin suoranainen nälkiintyminen siihen pakottaa.

Mutta hänet voidaan pelastaa milloin hyvänsä ennenkuin hän on joutunut aivan viimeiselle asteelle. Senjälkeen käy hänen pelastamisensa alituisesti vaikeammaksi.

Muuan matkailija kertoi minulle seuraavan tapauksen: Eräänä tavallista kylmempänä talviiltana saapui muuan mies hänen asuntonsa takaovelle, pyytäen työsijaa. Hän käännätti miehen halveksivasti takasin, sulkien oven hänen edessään. Vaimonsa vastusteli häntä, selittäen yön olevan liian kylmän kenenkään voidakseen tulla toimeen suojatta. Huomattuaan menetelleensä harkitsemattomasti, hän rientsi etuovelle, kutsui miehen sisälle, ravitsi häntä, keskusteli hänen kanssaan ja antoi hänelle yösijan. Seuraavana aamuna onnistui hänen erään ystävänsä avulla hankkimaan miehelle työpaikan, jossa hän toimi tyydyttävästi ja saavutti pian taas takasin entisen itsekunnioituksensa.

Se mies ei ollut vielä vajonnut niin alas, ettei häntä olisi voinut pelastaa. Mutta jos hän olisi ollut pakotettu jatkamaan samanlaista elämää muutamia kuukausia enemmän, olisi hän jättänyt työpaikkansa heti kun muutamat dollarit olisivat kilahtaneet taskun pohjalla ja jälleen antautunut kulkuriksi. Tai olisi hän kokonaan kieltäytynyt tekemästä työtä.

Työttömyyskauden alkuasteilla tekee työläinen tavallisesti vaikka minkälaista työtä, pelastuakseen nälkiintymästä ja ajautumasta kulkuriksi. Hänen yrityksensä työn hankkimiseksi ovat kerrassaan säälittäviä. Hän tuntee vaaranalaisen asemansa ja koettaa kaikin tavoin pelastua joutumasta kulkurien varsinaiseen armeijaan.

Sellainen on yhteiskunnallisesti vallan tarpeetonta ja siksi sellaisen olemassaolo onkin rikos. Se tuomitsee kapitalistisen järjestelmän syvimpään helvettiin.

Ja tämän epäkohdan tuiee sosialismi täydellisesti poistamaan. Se takaa jokaiselle työnhaluiselle työläiselle työskentelymahdollisuuden ja hänen työnsä täydet tulokset. Siitä syystä se lakkauttaakin kulkurien syntymisen. Se herättää jälleen itseluottamusta niissäkin, jotka ovat jo vajonneet täydellisiksi kulkureiksi ja pelastaa ne jälleen yhteiskunnalle.

Kapitalismin henkiset prostitueeratut pyrkivät peittelemään työttömyyden varjopuolia ja syyttelemään työttömiä. Eräässäkin kapitalistisessa sanomalehdessä huomasin viimeisen työttömyyskauden vallitessa kirjotuksen, jossa selitettiin paikkakunnalla vetelehtivän suuren joukon miehiä työttömänä muka sillä verukkeella, etteivät voineet mistään saada työtä. Ja sitten muka ihmeteltiin, miksi ne eivät menneet ja alkaneet raivata viljelemättömiä maita viljelykselle.

Siten lisäävät valehtelevat porvarilehdet työttömyyden raskasta kuormaa vielä parjauksillaan, silloin kun työläisellä ei ole minkäänlaista mahdollisuutta ansaita toimeentuloa itselleen ja perheelleen.

Silloin hänen muka pitäisi alkaa maanviljelijäksi!

Olettakaamme että viljelyskelpoista maata olisi ilmaiseksi saatavana. Miten voisi rahaton mies kulettaa itsensä sinne tuhannen tai parintuhannen mailin päähän, rakentaa siellä asunnon ja tarvittavat muut huoneet, hankkia maanviljelysvälineet, siemenet jne. ja elää siellä siksi kunnes ensimäisen vuoden sato on korjattu?

Miten voisi hän läpästä nämäkään vaikeudet, vaikkapa maata olisikin vapaasti saatavana?

Mutta maata ei saakaan vapaasti. Verrattain harvoja poikkeuksia lukuunottamatta on siitä maksettava viidestäkymmenestä sentistä useihin dollareihin eekkeriltä, ja lisäksi tulevat vielä vesioikeusmaksut, jotka nousevat kahdestakymmenestä kuuteenkymmeneen dollariin eekkeriltä. Ja vettä on välttämättä saatava, sillä ilman kastelua ei suurin osa maasta kasva mitään muuta kuin kanervia ja jäniksiä.

Sellaisten esitteleminen työttömille ei ole mitään vähempää kuin suoranaisesti rikoksellista.

Ja nykyisen järjestelmän vallitessa, jolloin teollisuussuhteiden vaikutuksesta jokainen riippuu toinen toisestaan, tekee yhteiskunta vakavan rikoksen salliessaan sellaisen tilanteen jatkua jolloin ei jokaisella ole mahdollisuutta toimeentulonsa hankkimiseen.

Sosialismi takaa sen ja siten poistaa työttömyyden kaikkine seurauksineen kaikiksi ajoiksi.

— John M. Work.

RAKENNUSRAHASTOMME MYYJÄISLIPPUJEN KANNAT

olisivat palautettavat takasin nyt heti, jotta päästään myyjäisten loppusuoritukseen, voittojen jakoon. Ne muutamat liput, mitä joillakin mahdollisesti vielä on myymättä, voi myydä nyt aivan heti ja sitten palauttaa kannat tänne.

Kun kaukaisemmilta paikkakunnilta saapuvat kannat ottavat vielä muutaman päivän, niin voivat sellaiset yksityiset jotka eivät vielä ole ostaneet lippua—tai jotka haluavat vielä lisätä, eli toisin sanoen varmentaa auton saanti mahdollisuuttaan—eivätkä ole tilaisuudessa tapaamaan ketään myyjää, saada niitä vielä suoraan konttoristamme muutaman päivän, siksi kunnes kaikki kannat ovat palautetut takasin ja voittojen jakaminen alkaa.

Kukaan ei kai jätä myymättä muutamia lippuja, jos myymättömiä kellään lieneekään.

MAILMANKATSOMUKSIA

CANADAN SOTAVETERAANIT EIVÄT HUOLI HALLITUKSEN TARJOAMISTA MAISTA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 1, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Winnipegissä oleva sotilasten maalleasijoitustoimisto on joutunut pahaan pulaan yrittäessään tyrkyttää sodasta palanneille miehille niitä maa-alueita, joita hallitus heiltä varten on varannut Peace Riverin seutuvilla. Asianomaisten sotilasten etuja valvova suursodan veteraanien yhdistys ei ole halukas kehottamaan jäseniänsä lähtemään niin etäisille ja hankalain matkojen takana oleville seuduille, kun kerran Canadan neljässä länsimaakunnassa on yhtäkyllin oivallista viljelysmaata joutilaana ihan valtaratojen varsilla. Väittelyt hallituksen tarjoamain maitten todellisesta arvosta johtivat siihen, että veteraanien yhdistys lähetti asiantuntijan jalan syten tutkimaan noita Winnipegin toimiston osottamia maita. Tuo tarkastus tietysti oli epävirallinen, mutta sotilaat näyttävät aikovan hankkia sille pätevyyttä.

Veteraanien yhdistyksen tarkastaja, ammattimaanviljelijä William Boucher on nyt käynyt tutkimassa niitä pohjoisessa olevia maita, joita tarjotaan sotilasten viljeltäviksi. Hänen kertomuksensa käsittää kaikki ne paikat Peace Riverin alueella, mi tamia toimiston antamien aiheitten perusteella. New York Callissa ja juutalaisessa Forwardlehdessä on toimisto melkein joka päivä kahden kuukauden ajalla kirjottanut Venäjän ja Suomen kysymyksistä. Sellaisten kirjotusten käännöksiä, joita ei ole voitu julaista, on lähetetty erinäisille henkilöille hallituksessa ja edustajille kongressissa. Joka kerta kun on ollut joku vakavampi vastavallankumoushomma vireillä, on toimisto henkilökohtaisilla keskusteluilla ja kirjeenvaihdolla hallitushenkilöitten kanssa, joilla on tekemistä Venäjän asiassa, tuonut esille Venäjän työläisten ja talonpoikien hallituksen etuja palvelevan puolen. M. m. on toimisto ollut toimessa tsekko-slovakki-kysykseen nähden, pitämällä kokouksia tsekko-slovakkien ja heidän ylipäällikkönsä, prof. Masarykin kanssa, tehdäksemme selväksi etteivät tsekko-slovakit itse tahdo tulla käytetyiksi vastavallankumouksen aseina Venäjällä.

Kun vastavallankumouksellisten tahoilta ruvettiin vaikuttamaan hallitukseen, väittämällä, että tässä maassa olevat venäläiset haluavat työväenhallitusta vastustavaa aseellista sekaantumista Venäjän asioihin, joutui toimisto puuhaamaan järjestämistyössä venäläisen mielipiteen selvillesaamiseksi tässä maassa. Kymmeniä onnistuneita kokouksia on pidetty viime aikoina, joissa kymmeniä tuhansia venäläisiä lausui innostuneesti kantansa Venäjän työväenhallituksen hyväksi. Tämän asian ajamista varten muodostui tässä yhteydessä erikoinen järjestö "Russian Soviet Recognition League", joka on saavuttanut melkoista huomiota lyhyen olemassaolonsa aikana.

Venäläinen työ teki tarpeelliseksi kiinnittää toimistoon toistaiseksi venäläistäkin työvoimaa jota on voitu pitää osaksi venäläistenkin puolelta tulleella avustuksella, mutta t. k. 20 päivänä luopuivat venäläiset apulaiset koska he katsoivat, että heidän asiansa tämän toimiston yhteydessä oli siinä määrin suoritettu, että he saattoivat hyödyllisemmin palvella asiaa ryhtymällä venäläisen päivälehden toimitukseen.

Suomen asiata on ryhdytty erikoisemmalla tavalla saattamaan Amerikan järjestyneen työväestön huomioon, pitämällä keskusteluja kaiken lisäksi myöskin A. F. of L:n toimeenpanevan komitean kanssa, tarkotuksena ollen saada Amerikan ammattijärjestötkin osaltaan toimimaan Suomen työväen puolesta. Viimeinen vaihe tässä puolessa on se, että Samuel Gompersin kanssa sovittiin erikoiskokouksen pitämisestä, jossa tämä kysymys otetaan perinpohjaisen pohdinnan alaiseksi.

Komitea hyväksyy yllaolevassa selostetun toiminnan ja suosittelee sen jatkamista vastaisuudessakin, esittäen toimeenpanevalle komitealle, että elokuun 1 päivästä lähtien myönnetään toimiston avustamiseksi $500 kuukaudessa ja senlisäksi sellaisia eriä, mitkä Canadan järjestöltä mahdollisesti tulevat, joko suoraan toimistolle tai S. S. Järjestön toimeenpanevan komitean kautta, korvaukseksi ja tunnustukseksi sille työlle, mitä toimisto suorittaa.

Komitea.
F. J. SYRJÄLÄ
V. ANNALA
YRJÖ HALONEN
P. HALKO
T. VIITALA.

LAHTARIEN ROSVOUKSET.

Suomen lahtarilehdissä julaistaan lahtarihallituksen summittaisia laskelmia "sotasaaliista." Laskelmien mukaan tekee sotasaalin arvo 17½ miljardia markkaa.

Samalla kun lahtarien lehdet tässä ilmottavat, puhuvat ne leveällä suulla "punakaartilaisten laittomasta rosvoamisesta."

Mitä sitten on tuo 17½ miljardin markan "sotasaalis"? Siihen lasketaan Venäjän valtiolta rosvottu omaisuus, kuuluen siihen paitsi sotavarusteita, rakennuksia, tehtaita, laivoja, elintarpeita jne. "Sotasaaliiksi" lasketaan myöskin n. s. "takavarikoimisella" Suomessa asumeilta Venäjän alamaisilta rosvottu omaisuus, kuuluen siihen maatiloja, tehtaita,

Suomen asiain komitean lausunto

S. S. Järjestön toimeenpanevan komitean asettama komitea, jonka tehtävänä on seurata ja tarkastaa sitä Suomen "Punasen Hallituksen" edustustyötä, mihin S. S. Järjestön kautta on kerätty ja myönnetty varoja, pyytää täten esittää seuraavan lausunnon:

Senjälkeen kun komitea ensikerran kokoontui ja antoi lausunnon Santeri Nuortevan työstä, on jo silloin esitettyä työtä jatkettu entiseen tapaan. Yleispiirteisesti mainitsemme siitä seuraavaa:

Julkisuustyötä Suomen taistelujen ja Suomessa vallitsevan tilanteen selittämiseksi Suomen työväenliikkeelle ja maasta karkotetulle työväenhallitukselle suosiolliseen suuntaan on jatkettu sanomalehdissä ja aikakauskirjoissa. Kirjotuksia on julastu kautta maan. Niitä on alkanut ilmaantua moniin semmoisiinkin sanomalehtiin, jotka eivät ole niitä toimiston taholta saaneet, vieläpä Englanninkin sanomalehtiin, mikä osottaa, että julkisuustyö on ollut vaikuttavaa. Tyydytyksellä voi merkitä, että mitä Suomen kysymyksen yleisen luonteen ymmärrettäväksi tekemiseen tulee, on siinä suhteessa päästy toivottuihin tuloksiin.

Julkisuustyö on kohdistunut viimeisten viikkojen aikana pääasiassa niiden aikeitten tunnetuksi tekemiseen, mitkä sisältyvät yrityksiin pystyttää Suomeen saksalainen kuningaskuntaistuin ja alottaa sotatoimia Venäjää ja liittolaismaita vastaan.

Hallitukselle on jatkuvasti tehty esityksiä, tarkotuksella saada Suomen työläisille apua taistelussaan saksalais-suomalaista junkkerivaltaa vastaan. Muurman-kysymyksen johdosta syntyi keskustelua sodanvaarasta saksalaistetun Suomen ja liittolaismaitten välillä. Keskustelut koskivat kysymystä, millä tavalla liittolaismaat voisivat käydä yhteistoimintaan Suomen työväenhallituksen kanssa, karkottaakseen saksalaisen isäntävallan Suomesta. Nuorteva on selittänyt suullisesti ja kirjallisesti yhteistoiminnan edellytyksiä, etenkin sillä perusedellytyksellä, että yhteistoiminnan täytyisi syntyä ja tapahtua sillä tavalla, ettei Venäjän hallituksen tahtoa tai etuja loukata. Suullinen keskustelu on tapahtunut Public Information edustajan kanssa, kirjallinen lausunto on lähetetty presidentti Wilsonille.

Huvittava, mutta siitä huolimatta mielenkiintoinen toimenpide aiheutui erään magasiinikirjotuksen johdosta, jossa sanottiin, että Suomen työväenhallitus edustaa Suomen kansanvaltaa vaikkakin Suomen työläiset ovat muutoin huolimattomia ja likasia. Tämä aiheutti toimenpiteen jossa edustavat amerikalaiset ryhtyvät lähemmin tutkimaan suomalaisten elintapoja ja yhdistyselämää Amerikassa.

Täkäläisten suomalaisten pikkuporvarien vastustaminen ja Amerikan suomalaisen työväestön suojeleminen heidän vehkeiltään on jatkunut monessa eri muodossa. Tässä asiassa on toimittu kirjottamalla lehtiin, selostamalla asioita viranomaisille, pitämällä kokouksia eri tahoilla maata. Nuortevan matka keskipiiriin oli tässä suhteessa erittäin onnistunut ja tarkotustaan vastaava. Toista samanlaista matkaa suunnitellaan elokuun loppuviikoilla. Nämä toimenpiteet ovat tehneet sen, että suuressa määrässä on hävinnyt se pohja, mitä pikkuporvarilliset ainekset käytröimistyössään ovat käyttäneet. Se vaikuttaa myöskin suuremman toimintavapauden hyväksi Amerikan suomalaisessa työväenliikkeessä.

Ehkä suurin osa Nuortevan toimiston työstä on viime aikoina kohdistunut Venäjän vallankumouksen turvaamiseksi sikäli kuin sitä täältä päin on voitu tehdä. Venäjän vallankumouksen elämä, Nuortevan käsityksen mukaan, minkä komitea myös tunnustaa, on elinehto Suomen työväenliikkeelle ja Suomen kansanvallan elämälle. Useita kuukausia käynnissä olleita yrityksiä provoseerata Venäjän työväenhallitukselle epäedullisia sotilaallisia toimenpiteitä, on toimiston taholta järjestelmällisesti vastustettu, koettamalla järjestää kaikkia niitä voimia, jotka tässä maassa, syystä tai toisesta ovat työväenhallituksen tunnustamisen puolella ja yllämainitunlaista aseellista sekaantumista vastaan.

Tätäkin työtä on tehty pääasiallisesti kolmella eri tavalla: Julkisuustyöllä sanomalehdistössä, yrityksillä vaikuttaa hallitusviranomaisiin ja kokousten pitämisellä yleisen mielipiteen varmentamista ja valistamista varten suhtaantumisessa Venäjän kysymyksseen.

Mitä sanomalehtityöhön tulee on sekä sanomalehdistössä että magasiineissa saatu julkisuuteen Venäjän työväenhallituksen positiivista työtä koskevia kirjotuksia useita kymmeniä sekä toimiston laatimia että toisten kirjot-